

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1964 Nr. 137

A. TITEL

*Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie;
Versailles, 28 juni 1919*

B. TEKST

Zie *Trb.* 1953, 130.

De Engelse en de Franse tekst van het Statuut zoals gewijzigd tot op 9 oktober 1946 zijn bij Koninklijk besluit van 6 juli 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 283.

De Engelse en de Franse tekst van de op 22 juni 1962 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 46ste zitting aangenomen Akte van wijziging van het Statuut zijn in *Trb.* 1962, 120 geplaatst.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1953, 130 en *Trb.* 1962, 120.

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120 en *Trb.* 1963, 82.

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120 en *Trb.* 1963, 82.

De volgende Staat is, in overeenstemming met artikel 1 van het Statuut zoals gewijzigd op 5 november 1945, door nederlegging van een akte van toetreding bij de Directeur-Generaal van het Inter-

nationaal Arbeidsbureau, partij geworden bij het Statuut zoals gewijzigd op 22 juni 1962:

Trinidad en Tobago 24 mei 1963

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120 en *Trb.* 1963, 82.

I. OPZEGGING

Zie *Trb.* 1953, 130.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1953, 130, *Trb.* 1962, 120 en *Trb.* 1963, 82.

De Internationale Arbeidsconferentie heeft in haar drie en veertigste zitting op 24 juni 1959 te Genève Aanbeveling 112 inzake de bedrijfsgeneeskundige diensten in ondernemingen aangenomen, waarvan de tekst luidt:

Recommendation concerning occupational health services in places of employment

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-third Session on 3 June 1959, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the organisation of occupational health services in places of employment, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-nine the following Recommendation, which may be cited as the Occupational Health Services Recommendation, 1959:

I. *Definition*

1. For the purpose of this Recommendation the expression "occupational health service" means a service established in or near a place of employment for the purposes of

- (a) protecting the workers against any health hazard which may arise out of their work or the conditions in which it is carried on;
- (b) contributing towards the workers' physical and mental adjustment, in particular by the adaptation of the work to the workers and their assignment to jobs for which they are suited; and
- (c) contributing to the establishment and maintenance of the highest possible degree of physical and mental well-being of the workers.

II. *Methods of Implementation*

2. Having regard to the diversity of national circumstances and practices, occupational health services may be provided, as conditions require

- (a) by virtue of laws or regulations;
- (b) by virtue of collective agreement or as otherwise agreed upon by the employers and workers concerned; or
- (c) in any other manner approved by the competent authority after consultation with employers' and workers' organisations.

Recommandation concernant les services de médecine du travail dans l'entreprise

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 3 juin 1959, en sa quarante-troisième session;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'organisation des services de médecine du travail dans l'entreprise, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce vingt-quatrième jour de juin mil neuf cent cinquante-neuf, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur les services de médecine du travail, 1959:

I. Définition

1. Aux fins de la présente recommandation, l'expression „service de médecine du travail” désigne un service organisé sur les lieux de travail ou à proximité de ceux-ci et destiné:

- a) à assurer la protection des travailleurs contre toute atteinte à la santé pouvant résulter de leur travail ou des conditions dans lesquelles celui-ci s'effectue;
- b) à contribuer à l'adaptation physique et mentale des travailleurs, notamment par l'adaptation du travail aux travailleurs et par l'affectation des travailleurs à des travaux auxquels ils sont aptes;
- c) à contribuer à l'établissement et au maintien du plus haut degré possible de bien-être physique et mental des travailleurs.

II. Méthodes d'application

2. Compte tenu de la diversité des conditions et des pratiques nationales, les services de médecine du travail pourront, selon les circonstances, être établis:

- a) soit par voie de législation;
- b) soit par voie de conventions collectives ou conformément à tous autres accords passés entre les employeurs et les travailleurs intéressés;
- c) soit par toute autre voie approuvée par l'autorité compétente, après consultation des organisations d'employeurs et de travailleurs.

III. Organisation

3. Depending on the circumstances and the applicable standards, occupational health services

- (a) should either be organised by the undertakings themselves or be attached to an outside body;
- (b) should be organised
 - (i) as a separate service within a single undertaking; or
 - (ii) as a service common to a number of undertakings.

4. In order to extend occupational health facilities to all workers, occupational health services should be set up for industrial, non-industrial and agricultural undertakings and for public services: Provided that where occupational health services cannot immediately be set up for all undertakings, such services should be established in the first instance

- (a) for undertakings where the health risks appear greatest;
- (b) for undertakings where the workers are exposed to special health hazards;
- (c) for undertakings which employ more than a prescribed minimum number of workers.

5. Where the organisation of an occupational health service, as defined in this Recommendation, is not for the time being practicable for geographical or other reasons defined by national laws or regulations, the undertaking should make arrangements with a physician or a local medical service for

- (a) administering emergency treatment;
- (b) carrying out medical examinations prescribed by national laws or regulations; and
- (c) exercising surveillance over hygiene conditions in the undertaking.

IV. Functions

6. The role of occupational health services should be essentially preventive.

7. Occupational health services should not be required to verify the justification of absence on grounds of sickness; they should not be precluded from ascertaining the conditions which may have led to a worker's absence on sick leave and obtaining information about the progress of the worker's illness, so that they will be better able to evaluate their preventive programme, discover occupational hazards, and recommend the suitable placement of workers for rehabilitation purposes.

III. Organisation

3. Les services de médecine du travail devraient, suivant les circonstances et les normes applicables:

- a) être organisés par les entreprises intéressées elles-mêmes ou rattachés à un organisme extérieur;
- b) être organisés:
 - i) soit en tant que services propres à une seule entreprise;
 - ii) soit comme services communs à un certain nombre d'entreprises.

4. Afin de permettre à tous les travailleurs de bénéficier des avantages de la médecine du travail, l'organisation des services de médecine du travail devrait s'étendre aux entreprises industrielles, non industrielles et agricoles, ainsi qu'aux services publics. Toutefois, lorsque des services de médecine du travail ne peuvent être immédiatement mis en place pour toutes les entreprises, de tels services devraient, en premier lieu, être organisés:

- a) pour les entreprises où l'importance des risques apparaît la plus grande;
- b) pour les entreprises où la santé des travailleurs est exposée à des risques spéciaux;
- c) pour les entreprises qui emploient un nombre de travailleurs excédant un minimum fixé.

5. Lorsque l'organisation d'un service de médecine du travail, tel qu'il est défini dans la présente recommandation, n'est pas provisoirement possible pour des raisons géographiques ou autres à préciser par la législation nationale, l'entreprise devrait passer un accord avec un médecin ou un service médical local qui serait chargé:

- a) d'administrer les soins d'urgence;
- b) de procéder aux examens médicaux prescrits par la législation nationale;
- c) d'assurer la surveillance des conditions d'hygiène dans l'entreprise.

IV. Fonctions

6. Le rôle des services de médecine du travail devrait être essentiellement préventif.

7. Les services de médecine du travail ne devraient pas être chargés de vérifier le bien-fondé des absences pour maladie. Cela ne devrait pas empêcher de tels services de s'informer des circonstances qui peuvent être à l'origine d'une absence pour maladie et de l'évolution des maladies des travailleurs, afin de pouvoir mieux évaluer l'efficacité de leur programme de prévention, dépister les risques professionnels et affecter les travailleurs à des travaux appropriés en vue de leur réadaptation.

8. The functions of occupational health services should be progressively developed, in accordance with the circumstances and having regard to the extent to which one or more of these functions are adequately discharged in accordance with national law or practice by other appropriate services, so that they will include in particular the following:

- (a) surveillance within the undertaking of all factors which may affect the health of the workers and advice in this respect to management and to workers or their representatives in the undertaking;
- (b) job analysis or participation therein in the light of hygienic, physiological and psychological considerations and advice to management and workers on the best possible adaptation of the job to the worker having regard to these considerations;
- (c) participation, with the other appropriate departments and bodies in the undertaking, in the prevention of accidents and occupational diseases and in the supervision of personal protective equipment and of its use, and advice to management and workers in this respect;
- (d) surveillance of the hygiene of sanitary installations and all other facilities for the welfare of the workers of the undertaking, such as kitchens, canteens, day nurseries and rest homes and, as necessary, surveillance of any dietetic arrangements made for the workers;
- (e) pre-employment, periodic and special medical examinations — including, where necessary, biological and radiological examinations — prescribed by national laws or regulations, or by agreements between the parties or organisations concerned, or considered advisable for preventive purposes by the industrial physician; such examinations should ensure particular surveillance over certain classes of workers, such as women, young persons, workers exposed to special risks and handicapped persons;
- (f) surveillance of the adaptation of jobs to workers, in particular handicapped workers, in accordance with their physical abilities, participation in the rehabilitation and retraining of such workers and advice in this respect;
- (g) advice to management and workers on the occasion of the placing or reassignment of workers;
- (h) advice to individual workers at their request regarding any disorders that may occur or be aggravated in the course of work;

8. Compte tenu de la mesure dans laquelle l'une des fonctions suivantes ou certaines d'entre elles seraient déjà remplies de façon satisfaisante, conformément à la législation ou à la pratique nationales, par d'autres services appropriés, les fonctions des services de médecine du travail devraient être progressivement développées, selon les circonstances, de manière à inclure notamment:

- a) la surveillance, au sein de l'entreprise, de tous les facteurs pouvant affecter la santé des travailleurs, et le rôle de conseiller, dans ce domaine, de la direction et des travailleurs ou de leurs représentants dans l'entreprise;
- b) l'étude des postes de travail ou la participation à cette étude, tant du point de vue de l'hygiène que de la physiologie et de la psychologie, et le rôle de conseiller de la direction et des travailleurs pour les questions concernant le meilleur aménagement possible des postes de travail de ces points de vue;
- c) la participation, avec les autres services ou organismes intéressés de l'entreprise, à la prévention des accidents du travail et des maladies professionnelles et à la surveillance des moyens de protection individuelle et de leur utilisation, ainsi que le rôle de conseiller de la direction et des travailleurs dans ce domaine;
- d) la surveillance de l'hygiène des installations sanitaires, ainsi que de toutes les installations de l'entreprise intéressant le bien-être des travailleurs, telles que: cuisines, cantines, crèches, maisons de repos, et, éventuellement, la surveillance de tout régime alimentaire prévu pour les travailleurs;
- e) les examens médicaux d'embauchage, périodiques et spéciaux — y compris, si nécessaire, les examens biologiques ou radiologiques — prescrits par la législation nationale ou par accord passé entre les parties ou les organisations intéressées, ou jugés utiles par le médecin du travail à titre de mesures préventives; de tels examens devraient permettre d'assurer une surveillance particulière de certaines catégories de travailleurs, tels que les femmes, les adolescents, les travailleurs exposés à des risques spéciaux et les sujets handicapés;
- f) la surveillance de l'adaptation du travail aux travailleurs, et en particulier aux travailleurs handicapés, conformément à leurs aptitudes physiques, et la participation à leur rééducation et à leur réadaptation, ainsi que le rôle de conseiller dans ce domaine;
- g) le rôle de conseiller de la direction et des travailleurs lors de l'affectation ou du reclassement des travailleurs;
- h) les conseils individuels à fournir aux travailleurs, sur leur demande, au sujet des troubles qui se manifestent ou s'aggravent pendant le travail;

- (i) emergency treatment in case of accident or indisposition, and also, in certain circumstances and in agreement with those concerned (including the worker's own physician), ambulatory treatment of workers who have not been absent from work or who have returned after absence;
- (j) initial and regular subsequent training of first-aid personnel, and supervision and maintenance of first-aid equipment in co-operation, where appropriate, with other departments and bodies concerned;
- (k) education of the personnel of the undertaking in health and hygiene;
- (l) compilation and periodic review of statistics concerning health conditions in the undertaking;
- (m) research in occupational health or participation in such research in association with specialised services or institutions.

9. Where one or more of the functions enumerated in the preceding Paragraph are carried out, in accordance with national law or practice, by appropriate services other than occupational health services, these should provide the industrial physician with any relevant information he may wish to request.

10. Occupational health services should maintain close contact with the other departments and bodies in the undertaking concerned with questions of the workers' health, safety or welfare, and particularly the welfare department, the safety department, the personnel department, the trade union organs in the undertaking, safety and health committees and any other committee or any person in the undertaking dealing with health or welfare questions.

11. Occupational health services should also maintain relations with external services and bodies dealing with questions of the health, safety, retraining, rehabilitation, reassignment and welfare of the workers.

12. (1) Occupational health services should begin a confidential personal medical file at the time of a worker's pre-employment examination or first visit to the service and should keep the file up to date at each succeeding examination or visit.

(2) Occupational health services should maintain appropriate records, so that they can provide any necessary information concerning the work of the service and the general state of health of the workers, subject to the provisions of Paragraph 21.

- i)* les soins d'urgence aux victimes d'accident ou de malaise ainsi que, dans certaines circonstances et en accord avec les intéressés (y compris le médecin traitant du travailleur), les traitements ambulatoires aux travailleurs qui n'ont pas interrompu leur travail ou qui l'ont repris;
- j)* la formation de secouristes et leur entraînement régulier, ainsi que la surveillance et l'entretien du matériel de premiers secours en collaboration, s'il y a lieu, avec les autres services et organismes intéressés;
- k)* l'éducation du personnel de l'entreprise dans le domaine de la santé et de l'hygiène;
- l)* l'établissement et l'examen périodique de relevés statistiques sur l'état sanitaire de l'entreprise;
- m)* les travaux de recherche dans le domaine de la médecine du travail, ou la participation à de tels travaux, en liaison avec des services et instituts spécialisés.

9. Lorsque l'une des fonctions énumérées au paragraphe précédent ou certaines d'entre elles sont remplies, conformément à la législation ou à la pratique nationales, par des services appropriés autres que les services de médecine du travail, lesdits services devraient fournir aux médecins du travail tous renseignements utiles que ceux-ci estimeraient devoir leur demander.

10. Les services de médecine du travail devraient entretenir des relations étroites avec les autres services et organismes de l'entreprise intéressés aux questions de santé, de sécurité et de bien-être des travailleurs, et en particulier avec: le service social, le service de sécurité, le service du personnel, les organes syndicaux dans l'entreprise, les comités d'hygiène et de sécurité ou tout autre comité ou toute personne s'occupant dans l'entreprise de questions sanitaires ou sociales.

11. Les services de médecine du travail devraient, en outre, entretenir des relations avec les services et organismes extérieurs à l'entreprise s'occupant des questions de santé, de sécurité, de rééducation, de réadaptation, de reclassement professionnel et de bien-être des travailleurs.

12. (1) Les services de médecine du travail devraient ouvrir, lors de l'examen médical d'embauchage ou à l'occasion de la première visite au service, un dossier médical confidentiel pour chaque travailleur et le mettre à jour à chaque examen et visite ultérieurs.

(2) Les services de médecine du travail devraient, en outre, enregistrer de façon appropriée tous renseignements utiles afin d'être en mesure de fournir les informations nécessaires sur leurs propres activités ainsi que sur l'état sanitaire général des travailleurs de l'entreprise, sous réserve des dispositions prévues au paragraphe 21.

V. *Personnel and Equipment*

13. Every occupational health service should be placed under the direction of a physician who will be directly responsible for the working of the service either to the management or to the body to which the service is subordinated.

14. The physicians in occupational health services should not have under their care a greater number of workers than they can adequately supervise, due account being taken of the particular problems that may be associated with the type and nature of the industry concerned.

15. The physicians in occupational health services should enjoy full professional and moral independence of both the employer and the workers. In order to safeguard this independence national laws or regulations, or agreements between the parties or organisations concerned, should lay down the terms and conditions of employment of industrial physicians and, in particular, the conditions concerning their appointment and the termination of their employment.

16. The physician in charge of an occupational health service should have received, as far as possible, special training in occupational health, or at least should be familiar with industrial hygiene, special emergency treatment and occupational pathology, as well as with the laws and regulations governing the various duties of the service. The physician should be given the opportunity to improve his knowledge in these fields.

17. The nursing staff attached to occupational health services should possess qualifications according to the standards prescribed by the competent body.

18. The first-aid personnel should

- (a) consist exclusively of suitably qualified persons; and
- (b) be readily available during working hours.

19. The premises and equipment of occupational health services should conform to the standards prescribed by the competent body.

VI. *Necessary Conditions for Performance of Functions*

20. In order that they may efficiently perform their functions, occupational health services should

- (a) have free access to all workplaces and to the ancillary installations of the undertaking;
- (b) inspect the workplaces at appropriate intervals in co-operation, where necessary, with other services of the undertaking;
- (c) have access to information concerning the processes, performance standards and substances used or the use of which is contemplated;

V. *Personnel et équipement*

13. Chaque service de médecine du travail devrait être placé sous la direction d'un médecin, lequel devrait, selon le cas, être directement responsable de la marche du service vis-à-vis de la direction de l'entreprise ou devant l'organisme dont dépend le service.

14. Compte tenu des exigences particulières propres au type de l'industrie dont il s'agit et à ses caractéristiques, les médecins du travail ne devraient pas être chargés de la surveillance d'un nombre de travailleurs supérieur à celui dont ils peuvent s'occuper efficacement.

15. Les médecins du travail devraient jouir d'une indépendance technique et morale complète à l'égard de l'employeur et des travailleurs. En vue d'assurer cette indépendance, les médecins du travail devraient être dotés, par la législation nationale ou par accord passé entre les parties ou organisations intéressées, d'un statut concernant notamment leurs conditions d'engagement et de licenciement.

16. Le médecin chargé d'un service de médecine du travail devrait avoir reçu, autant que possible, une formation spéciale en médecine du travail, ou être au moins familiarisé avec l'hygiène industrielle, les soins d'urgence et la pathologie du travail, ainsi qu'avec la législation concernant les différentes activités du service. La possibilité devrait lui être donnée de se perfectionner dans ces domaines.

17. Le personnel infirmier attaché aux services de médecine du travail devrait avoir une qualification dont les normes devraient être fixées par l'organisme compétent.

18. Le personnel chargé des premiers soins devrait:

- a) être composé exclusivement de personnes dûment qualifiées;
- b) être rapidement disponible pendant les heures de travail.

19. Les locaux et l'équipement des services de médecine du travail devraient répondre à des normes fixées par l'organisme compétent.

VI. *Moyens d'action*

20. Afin de pouvoir exercer efficacement leurs fonctions, les services de médecine du travail devraient:

- a) avoir libre accès à tous les lieux de travail et aux installations accessoires de l'entreprise;
- b) visiter les lieux de travail à des intervalles appropriés, en collaboration, si nécessaire, avec d'autres services de l'entreprise;
- c) pouvoir prendre connaissance des procédés employés, des normes de travail et des substances mises en oeuvre ou dont l'utilisation est envisagée;

- (d) be authorised to undertake, or to request that approved technical bodies undertake
 - (i) surveys and investigations on potential occupational health hazards, for example by the sampling and analysis of the atmosphere of workplaces, of the products and substances used, or of any other material suspected of being harmful;
 - (ii) the assessment of harmful physical agents;
- (e) be authorised to request the competent authorities to ensure compliance with occupational health and safety standards.

21. All persons attached to occupational health services should be required to observe professional secrecy as regards both medical and technical information which may come to their knowledge in the exercise of the functions and activities enumerated above, subject to such exceptions as may be provided by national laws or regulations.

VII. *General Provisions*

22. All workers and their organisations should co-operate fully in attaining the objectives of occupational health services.

23. The services provided by occupational health services in pursuance of this Recommendation should not involve the workers in any expense.

24. Where national laws or regulations do not provide otherwise, and in the absence of agreement between the parties concerned, the expense of the organisation and operation of occupational health services should be borne by the employer.

25. National laws or regulations should specify the authority responsible for supervising the organisation and operation of occupational health services. They may, in appropriate cases, confer on recognised technical bodies the role of advisers in this field.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Forty-third Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-fifth day of June 1959.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this fifteenth day of July 1959.

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

(s.) ERIK DREYER

- d) avoir la possibilité d'effectuer, ou de demander que soient effectués par des organismes techniques agréés:
- i) des enquêtes et recherches sur les risques professionnels susceptibles de menacer la santé, au moyen par exemple de prélèvements et d'analyses de l'atmosphère des lieux de travail, des produits et substances utilisés et de toute autre matière supposée nocive;
 - ii) le contrôle des agents physiques nuisibles;
- e) avoir la possibilité de demander aux autorités compétentes de contrôler l'application des normes d'hygiène et de sécurité du travail.

21. Toute personne attachée à un service de médecine du travail devrait être astreinte au secret professionnel en ce qui concerne aussi bien les données médicales que les données techniques dont elle pourrait avoir connaissance du fait des fonctions et des activités énumérées ci-dessus, sous réserve des dérogations prévues par la législation nationale.

VII. *Dispositions générales*

22. Les travailleurs et leurs organisations devraient collaborer pleinement à la réalisation des objectifs des services de médecine du travail.

23. Les prestations fournies par les services de médecine du travail, dans le cadre des activités prévues par la présente recommandation, ne devraient entraîner aucune dépense pour les travailleurs.

24. Lorsque la législation nationale n'en dispose pas autrement, et à défaut d'accord entre les parties intéressées, le financement de l'organisation et du fonctionnement du service de médecine du travail devrait incomber à l'employeur.

25. La législation nationale devrait spécifier l'autorité responsable du contrôle de l'organisation et du fonctionnement des services de médecine du travail. Elle pourrait éventuellement conférer à des organismes techniques agréés le rôle de conseillers dans ce domaine.

Le texte qui précède est le texte authentique de la recommandation dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa quarante-troisième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 25 juin 1959.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce quinzième jour de juillet 1959:

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*
(s.) DAVID A. MORSE

De vertaling van Aanbeveling 112 luidt als volgt:

Aanbeveling inzake bedrijfsgeneeskundige diensten in ondernemingen

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationale Arbeidsbureau te Genève bijeengeroepen en aldaar op de 3e juni 1959 voor de 43e maal bijeen zijnde;

besloten hebbende tot aanvaarding van het 4e punt van de agenda, houdende bepaalde voorstellen met betrekking tot de organisatie van bedrijfsgeneeskundige diensten in ondernemingen;

besloten hebbende deze voorstellen te doen in de vorm van een Aanbeveling,

aanvaardt heden, 24 juni 1959, de navolgende Aanbeveling, die zal worden aangeduid met de naam Aanbeveling inzake bedrijfsgeneeskundige diensten, 1959:

I. Begripsomschrijving

1. In deze Aanbeveling betekent de uitdrukking „bedrijfsgeneeskundige dienst” een dienst die op of in de nabijheid van de plaats waar de arbeid wordt verricht is ingesteld en die beoogt:

- a) de werknemers te beschermen tegen ieder gevaar voor de gezondheid dat uit hun werk of uit de omstandigheden waaronder dit verricht wordt kan voortvloeien;
- b) bij te dragen tot de lichamelijke en geestelijke aanpassing van de werknemers, met name door aanpassing van het werk aan de werknemers en door hun werkzaamheden op te dragen waarvoor zij geschikt zijn;
- c) bij te dragen tot de totstandkoming en handhaving van de hoogst mogelijke graad van geestelijk en lichamelijk welzijn van de werknemers.

II. Wijzen van tenuitvoerlegging

2. Gezien de uiteenlopende toestanden en gebruiken in de verschillende landen, kunnen de bedrijfsgeneeskundige diensten al naar de omstandigheden worden ingesteld:

- a) bij de wet;
- b) bij collectieve overeenkomsten of bij iedere andere overeenkomst tussen de werkgevers en de betrokken werknemers;
- c) op iedere andere wijze die na overleg met de werkgevers- en werknemersorganisaties door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd.

III. Organisatie

3. De bedrijfsgeneeskundige diensten moeten, al naar gelang van de omstandigheden en de toe te passen normen:

- a) georganiseerd worden door de betrokken ondernemingen zelf of verbonden worden aan een organisatie buiten de onderneming;
- b) georganiseerd worden:
 - i) hetzij als een dienst behorende bij een enkele onderneming;
 - ii) hetzij als gemeenschappelijke dienst van een aantal ondernemingen.

4. Teneinde alle werknemers in de gelegenheid te stellen van de bedrijfsgeneeskundige verzorging gebruik te maken, moeten bedrijfsgeneeskundige diensten worden ingesteld voor industriële, niet-industriële en landbouwbedrijven, alsmede voor de openbare diensten. Wanneer het evenwel niet mogelijk is om voor alle ondernemingen onmiddellijk bedrijfsgeneeskundige diensten in te stellen moeten deze diensten in de eerste plaats worden ingesteld voor:

- a) ondernemingen waar het gevaar voor de gezondheid het grootst lijkt;
- b) ondernemingen waar de gezondheid van de werknemers aan speciale gevaren is blootgesteld;
- c) ondernemingen die meer dan een bepaald minimum aantal werknemers in dienst hebben.

5. Indien het, om geografische of andere bij nationale wetgeving te bepalen redenen, voorlopig niet mogelijk is een bedrijfsgeneeskundige dienst als omschreven in deze Aanbeveling te organiseren, moet de onderneming een overeenkomst sluiten met een arts of met een plaatselijke geneeskundige dienst, die wordt belast met:

- a) medische behandeling in noodgevallen;
- b) het verrichten van geneeskundig onderzoek als voorgeschreven door de nationale wetgeving;
- c) het uitoefenen van toezicht op de hygiënische toestanden in de onderneming.

IV. Taken

6. De bedrijfsgeneeskundige diensten hebben een in wezen preventieve taak.

7. Zij dienen niet belast te worden met het onderzoeken van de gegrondheid van afwezigheid door ziekte. Zij stellen zich evenwel op de hoogte van de omstandigheden die ten grondslag kunnen liggen aan zulk een afwezigheid, alsmede van het verloop van de ziekte van de desbetreffende werknemer, teneinde de doeltreffendheid van hun preventieve maatregelen beter te kunnen beoordelen, de aan de arbeid verbonden gevaren beter te kunnen opsporen en de werknemers met het oog op hun revalidatie aan voor hen geschikte arbeid te helpen.

8. Rekening houdende met de mate waarin één of meer van de volgende taken reeds op bevredigende wijze overeenkomstig de

ationale wetgeving of praktijk door andere daarvoor passende diensten worden vervuld moeten de taken van de bedrijfsgeneeskundige diensten al naar gelang de omstandigheden steeds verder worden uitgebreid zodat zij met name inhouden:

- a) toezicht binnen de onderneming op alle factoren die de gezondheid van de werknemers kunnen schaden, alsmede het geven van advies op dit gebied aan directie en werknemers, of aan hun vertegenwoordigers in de onderneming;
- b) bestudering van de werkruimten, of het verlenen van medewerking daarbij, zowel op hygiënisch als op fysiologisch en psychologisch gebied, alsmede het geven van advies aan directie en werknemers betreffende de op deze gebieden zo goed mogelijke inrichting van de werkruimten;
- c) het verlenen van medewerking tezamen met de andere betrokken diensten of organisaties van de onderneming bij de preventie van arbeidsongevallen en beroepsziekten en bij het toezicht op de uitrusting bestemd voor de bescherming van het individu en het gebruik daarvan, alsmede het geven van advies op dit gebied aan directie en werknemers;
- d) toezicht op de hygiëne van sanitaire installaties, alsmede alle installaties van de onderneming die het welzijn van de werknemers betreffen, zoals: keukens, kantines, kinderbewaarplaatsen, rusthuizen, en eventueel toezicht op alle voorschriften aangaande de voeding van de werknemers;
- e) medische keuring vóór indiensttreding, periodiek en speciaal geneeskundig onderzoek — met inbegrip van biologisch of radiologisch onderzoek, indien dit noodzakelijk mocht zijn —, voorgeschreven bij nationale wetgeving of bij overeenkomst tussen de betrokken partijen of organisaties, hetzij dat de bedrijfsarts zulks nodig acht bij wijze van preventieve maatregel; dit onderzoek moet een bijzonder toezicht op bepaalde groepen werknemers mogelijk maken, zoals vrouwen en jeugdige werknemers, werknemers die aan bijzondere gevaren zijn blootgesteld en minder validen;
- f) toezicht op het aangepast zijn van het werk aan de lichamelijke gesteldheid van de werknemers en in het bijzonder van de minder validen, en het verlenen van medewerking bij de herscholing en revalidatie van deze werknemers, alsmede het geven van advies op dit gebied;
- g) het geven van advies aan directie en werknemers bij plaatsing of herplaatsing van werknemers;
- h) het geven van persoonlijke adviezen, op hun verzoek, aan werknemers betreffende alle ziektesymptomen die zich tijdens de arbeid hebben voorgedaan of welke tijdens de arbeid verergerd zijn;

- i) medische behandeling in noodgevallen van personen wie een ongeluk is overkomen of die onwel geworden zijn, alsmede in bepaalde omstandigheden en in overleg met de betrokkenen (met inbegrip van de behandelende geneesheer) de behandeling als lopend patiënt van werknemers die hun werk niet onderbroken hebben of dit hervat hebben;
- j) opleiding en geregelde oefening van het personeel belast met de eerstehulpverlening, alsmede het toezicht op en onderhoud van het materiaal voor eerstehulpverlening, eventueel in samenwerking met de andere betrokken diensten en organisaties;
- k) voorlichting van het personeel van de onderneming op het gebied van gezondheid en hygiëne;
- l) het opstellen en geregeld bestuderen van statistisch materiaal over de gezondheidstoestand van de werknemers in de onderneming;
- m) wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de bedrijfsgeneeskunde of het verlenen van medewerking bij dergelijk onderzoek tezamen met gespecialiseerde diensten en instellingen.

9. Indien één of meer van de in het vorige lid genoemde taken overeenkomstig de nationale wetgeving of praktijk door andere daartoe passende diensten dan de bedrijfsgeneeskundige diensten worden vervuld, dienen deze diensten de bedrijfsarts alle ter zake dienende inlichtingen te verschaffen die hij nodig acht.

10. De bedrijfsgeneeskundige diensten dienen in nauw contact te staan met de andere diensten en organisaties van de onderneming die betrokken zijn bij de gezondheid, de veiligheid en het welzijn van de werknemers, inzonderheid met de sociale dienst, de afdeling voor bedrijfsveiligheid, de personeelsafdeling, de vakverenigingsorganen in de onderneming, de commissies voor bedrijfshygiëne en -veiligheid of met iedere andere commissie of andere persoon in de onderneming die zich met gezondheids- of sociale zaken bezighoudt.

11. De bedrijfsgeneeskundige diensten moeten bovendien in contact staan met de diensten en organisaties buiten de onderneming die werken op het gebied van de gezondheid, de veiligheid, de revalidatie, de herscholing, de herplaatsing en het welzijn van de arbeiders.

12. (1) De bedrijfsgeneeskundige diensten moeten, te beginnen bij de medische keuring vóór de indienstneming of bij het eerste consult, voor iedere werknemer een vertrouwelijk medisch dossier aanleggen en dit bij ieder volgend onderzoek of consult bijhouden.

(2) De bedrijfsgeneeskundige diensten moeten bovendien een doelmatige administratie bijhouden, teneinde in staat te zijn de nodige inlichtingen te verschaffen over hun eigen werkzaamheden alsmede over de algemene gezondheidstoestand van de werknemers van de onderneming, onder voorbehoud van de bepalingen van lid 21.

V. *Personeel en uitrusting*

13. Iedere bedrijfsgeneeskundige dienst moet onder leiding van een arts staan, die voor de gang van zaken in de dienst rechtstreeks verantwoordelijk is aan de directie van de onderneming dan wel aan de organisatie waaronder de dienst ressorteert.

14. Rekening houdende met de bijzondere problemen die soort en aard van het bedrijf in kwestie met zich brengen, mogen de bedrijfsartsen niet belast worden met de zorg voor een groter aantal werknemers dan waarop zij daadwerkelijk toezicht kunnen uitoefenen.

15. De bedrijfsartsen moeten zowel vaktechnisch als moreel onafhankelijk zijn ten opzichte van werkgever en werknemers. Teneinde deze onafhankelijkheid te verzekeren, moet bij nationale wetgeving of bij overeenkomst tussen de betrokken partijen of organisaties een statuut worden vastgesteld, waarin met name de voorwaarden voor aanstelling en ontslag zijn geregeld.

16. De arts die aan het hoofd staat van een bedrijfsgeneeskundige dienst moet zoveel mogelijk een speciale opleiding in bedrijfsgeneeskunde hebben ontvangen of tenminste vertrouwd zijn met de bedrijfshygiëne, medische behandeling in noodgevallen en bedrijfs-pathologie, alsmede met de wetgeving betreffende de verschillende taken van de dienst. Hij moet in de gelegenheid gesteld worden zijn kennis op al deze terreinen te vermeerderen.

17. Het verplegend personeel verbonden aan de bedrijfsgeneeskundige diensten moet geschoold zijn overeenkomstig hiervoor door de bevoegde organisatie vast te stellen normen.

18. Het personeel belast met de eerstehulpverlening moet:

- a) uitsluitend bestaan uit volledig bevoegde personen;
- b) tijdens de werkuren onmiddellijk ter beschikking staan.

19. Lokaliteiten en uitrusting van de bedrijfsgeneeskundige diensten moeten aan door de bevoegde organisatie vastgestelde normen beantwoorden.

VI. *Noodzakelijke voorwaarden voor de uitoefening van de verschillende taken*

20. Teneinde op doelmatige wijze hun taken te kunnen uitoefenen moeten de bedrijfsgeneeskundige diensten:

- a) vrije toegang hebben tot alle werkplaatsen en bijbehorende installaties van de onderneming;
- b) de werkplaatsen bij tussenpozen op daartoe passende tijden inspecteren, zo nodig in samenwerking met andere diensten van de onderneming;

- c) zich op de hoogte kunnen stellen van werkmethoden, werknormen en gebruikte of te gebruiken stoffen;
- d) de bevoegdheid hebben tot het instellen van of tot het opdracht verlenen aan erkende technische organisaties tot het instellen van:
 - i) een onderzoek naar beroepsgevaaren die de gezondheid kunnen bedreigen, bij voorbeeld door middel van het nemen van monsters en het analyseren van de lucht in de werkplaatsen, van gebruikte produkten en stoffen en van iedere andere vermoedelijk schadelijke stof;
 - ii) controle op schadelijke fysieke agentia;
- e) de bevoegde autoriteiten kunnen verzoeken toe te zien op de toepassing van de normen voor hygiëne en bedrijfsveiligheid.

21. Een ieder die verbonden is aan een bedrijfsgeneeskundige dienst moet verplicht worden het beroepsgeheim te eerbiedigen, zowel wat de medische als de technische gegevens betreft, waarover uit hoofde van de bovenvermelde taken en werkzaamheden beschikt wordt, onder voorbehoud van de bij nationale wetgeving voorziene afwijkende bepalingen.

VII. Algemene bepalingen

22. De werknemers en hun organisaties moeten volledig medewerken aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de bedrijfsgeneeskundige diensten.

23. De door de bedrijfsgeneeskundige diensten in het kader van de door deze Aanbeveling voorziene werkzaamheden verleende diensten mogen geen enkele uitgave voor de werknemers met zich brengen.

24. Wanneer de nationale wetgeving niet anders bepaalt en een overeenkomst tussen de betrokken partijen ontbreekt, moet de financiering van de organisatie en het functioneren van de bedrijfsgeneeskundige dienst ten laste komen van de werkgever.

25. De nationale wetgeving dient aan te geven welke autoriteit verantwoordelijk is voor het toezicht op de organisatie en het functioneren van de bedrijfsgeneeskundige diensten. Zij kan de rol van adviseur op dit gebied eventueel aan erkende technische organisaties toevertrouwen.

Het bovenstaande is de authentieke tekst van de Aanbeveling zoals deze is aanvaard door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie op haar 43ste zitting, welke te Genève is gehouden en op 25 juni 1959 gesloten is verklaard.

TEN BLIJKE WAARVAN de 15e juli 1959 deze tekst hebben ondertekend:

De President van de Conferentie,
(w.g.) ERIK DREYER

*De Directeur-Generaal van het Internationale
Arbeidsbureau,*
(w.g.) DAVID A. MORSE

Uitgegeven de *negenentwintigste* september 1964.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.